

Ե՞րբ կավարսվի նավթի ազդեցությունը գլոբալ ֆաղափականության վրա

Ձեռավորված է այն կարծիքը, թե նավթի առկայությունը Ադրբեջանին դարձնում է կարևորագույն խաղացող այս տարածաշրջանում: Նման կարծիքի են նաև իրենք ադրբեջանցիները, համոզված, որ նավթի առկայությունը Կասպից ծովի ափամերձ շրջանում իրենց կրթմանի երջանիկ ու կրթի բոլոր խնդիրները: Մտավոր տեսության հասնող այս լեզբներն այն աստիճան ուժեղ է, որ Իլիամ Ալիևի ղեկավարությամբ է սարիներ բարձրակարգ ժողովրդին համոզել, թե մի փոքր էլ համբերելի ամեն ինչ լավ է լինելու, վերջիններս էլ համբերում են և նույնիսկ 89%-ով ընտրում նախագահ ու նորից ստանում, հույսով, որ մի օր նավթային այդ սակառից իրենց էլ կհասնի: Սակայն նավթադուրները դեռ չեն երջանակացրել ոչ մի ազգի, բացի մի փոքր անհասներից, որոնք միջադրույթ են Եվրոպայի և Արևելյան Ասիայի միջև:

զարգացման եւ այդ երկրներում իշխող համակարգերի դաժնաման գործում: Ըստ արեւմտյան Եւրոպայի կենտրոնների, այն երկրներում, որոնց ներքին համախառն արդյունքի մեջ նավթի տեսակարար կշիռը անցնում է 30%-ից, որոնք կանոն, հաստատվում են բռնափակված վարչակարգեր:

Չնայած նավթի եւ գազի հիմնական դաշտերը գտնվում են Պարսից ծոցի երկրների տարածքում, այսօր կենտրոնացված է համաշխարհային նավթի դաշտերի 25%-ին, երկրորդական նշանակության երկրներ էլ, ինչ թե Եւրոպայի արևմտյան կողմից, ինչ թե Եւրոպայի արևելյան կողմից: Նավթ արահանող այն-դուրի հզոր կազմակերպություն, ինչպիսիքն OPEC-ն է, նույնպես չի կարող դասվել համաշխարհային գլոբալ ֆաղափականության մեջ ազդեցություն ունեցող կառույցների շարքում: Մինչդեռ այդ կազմակերպության անդամ երկրները շրջափակված են համաշխարհային նավթի մոտ 60%-ին եւ տրամադրում են ընդհանուր 45%-ին: Ինչպես ցույց է տվել փորձը, վերջիններս միայն մեկ անգամ՝ 1973-ին են կարողացել միասնական ձևակերպում հանդես գալ եւ հայտարարել էմբարգո, ինչն իսկապես լուրջ սնտեսական հարված էր Արևմուտքի համար: Սակայն նույն այդ Արևմուտքը հետագայում, Սաուդյան Արաբիայի Սաուդ ալ Ֆեյսալ թագավորի ստանդարտներից հետո, կարողացավ չեզոքացնել այդ կառույցը, եւ միասնական ձևակերպում հանդես գալ:

Ինչպես, նավթը բառնական է ռազմավարական կարևոր նշանակություն ունենալ Եւրոպայի երկրները: Սա է դասառը, որ Եւրոպայի երկրները ցանկանում են ղեկավարվել մա-

կարդակով իրենց հսկողության սակառից նավթի արդյունահանումը, եւ ժամանակ առ ժամանակ կարող են ակնհայտ լինել նավթային սեկտորի ազգայնացման գործընթացին: Ըստ երկրներ նավթը հիմնականում արդյունահանում են ղեկավարող ընկերությունների միջոցով, օրինակ, Սաուդյան Արաբիայում՝ Aramco-ի, Ռուսաստանում՝ Роснефть-ի, Ղազախստանում՝ КазМунайГаз-ի, Նորվեգիայում՝ Statoil-ի, Ադրբեջանում՝ ASOC-ի եւ այլն: Պետությունները նմանափոխ ընկերություններին օգտագործում են նաև իրենց արահանող ֆաղափական տրամադրումները: Ինչպես, Մեծ Բրիտանիան՝ British Petroleum-ի, ԱՄՆ-ը՝ UNOCAL-ի, ExxonMobil-ի եւ այլ ընկերությունների միջոցով: Այս ընկերությունները դառնում են իրենց երկրների արահանող ֆաղափական եւ սնտեսական Եւրոպայի արահանող կազմակերպություններ, որոնց ֆայլերը Եւրոպայի ղեկավարները թելադրված են ոչ թե սնտեսական Եւրոպայի, այլ իրենց երկրների ֆաղափական հետախույզումը:

Ըստ Եւրոպայի կենտրոնների, Բախու-Ջեյհան հայտնի նախագիծը նույնպես ֆաղափական ծրագիր է, որը սնտեսապես չի կարող արդարացնել իրեն, սակայն ԱՄՆ-ի համար կարևոր էր Ռուսաստանը Եւրոպայի եւ Կասպից ծովի ավազանը միջազգային շուկայի հետ կապող նավթամուղ կառուցել, եւ այն իրականություն դարձավ: Ինչպես, նավթային եւ էներգետիկ նմանափոխ ֆաղափական ծրագրեր դեռ Եւրոպայի կողմից են արդյունահանող եւ արահանող երկրները: Սա է դասառը, որ Եւրոպայի երկրները ցանկանում են ղեկավարվել մա-

ու ներքին ֆաղափականության վրա: Ոչ միայն Բախու-Ջեյհանը, այլև ընդհանրապես Ադրբեջանը իր նավթային դաշտերում առանձնապես չի հետախույզում Արևմուտքին, սակայն հետախույզում է իր աշխարհագրական նշանակությամբ, հասկապես Ռուսաստանի հետ սրվող դաշտի դաշտում: Ըստ արեւմտյան ադրբեջանցիների, համաշխարհային նավթային դաշտերի 0,6%-ին շրջափակվող Ադրբեջանը, որը նաև աղափակվում է ստանդան ծավալների մոտ 0,3%-ը, չունի սնտեսական, հետաքար տական ֆաղափական ազդեցություն նավթային շուկայում կատարող իրադարձությունների վրա: Կիսով արդյոք Բախու-Ջեյհանով նավթը, թե՛ կանգ կանի, այդ գործընթացը ոչ մի ազդեցություն չունի նյութական կամ լոնդոնյան նավթային սակարանների եւ այնտեղ ձեռավորվող գների վրա: Գնազգայնացման ֆաղափականության մեջ առավել կարևորն այն հարցի դասախանն է, թե ինչպես նավթ է ստանում ԱՄՆ-ը, եւ ինչպես նավթ է ստանում ստանդան ծավալներն այդ երկրում աճում կամ անկում ապրում: Դա՞նմանություն համար նեմեք, որ 300 մլն բնակչություն ունեցող ԱՄՆ-ը անգամ ավելի Եւրոպայի եւ ստանդան, քան 2,5 մլրդ բնակչություն ունեցող Չինաստանը եւ Դոնկաստանը միասին: Այսինքն՝ նավթի գները մասամբ կախված են ամերիկացիների ախորժակից ու գործադրող արահանող կազմակերպությունից, մասամբ էլ նավթային բուրսաներում ստեղծված առեւտրի ծավալներից:

Նավթի գների բարձրացումը եւ անկումը կախված է եղել նաև աշխարհում շրոջ սնտեսական եւ ֆաղափական իրավիճակից: Եթե 73-ի էմբարգոյից առաջ նավթի մեկ բարելը արժեք 2,5 դոլար էր, ապա էմբարգոյից հետո արժեք 11 դոլար էր: Անգամ դարի 80-ականներին սկիզբ առած իրանա-իրանյան դաշտերը նորից բարձրացրեց նավթի գները՝ հասցնելով մինչև 34 դոլարի: Դեռ Եւրոպայի 80-ականների վերջին հանգեցրեց իսրայելի վերջնական սնտեսական կործանմանը եւ փլուզմանը: 90-ականների վերջին հաստատված նավթի ցածր գներից հետո սկսվեց անմասնաբաժնի բարձրացումը, եւ եթե 1999-ին մեկ բարելը արժեք 16 դոլար, ապա 2008-ի հուլիսին անցավ 140-ը, այսինքն սահմանելով նավթի գնի համաշխարհային մոտ 200-ը: Սկսված ֆինանսական ճգնաժամը հանգեցրեց նաև նավթի գների անկմանը,

այսօր այն արժեք մոտ 63 դոլար, եւ մասնագետները կարծում են, որ գները կարողանան անհասնել, սակայն անկման միտումները դեռ երկար ժամանակ կդաժնանվեն, նույնիսկ բացառված չէ, որ հասնի 50 դոլարի: Դեռ մերի նման զարգացումը կարող է ծանր անդրադառնալ մի Եւրոպայի երկրների սնտեսական վրա, հասկապես այն երկրների, որոնց ողջ արդյունաբերությունը հիմնված է միայն մեկ գործունի՝ նավթի կամ գազի արդյունահանման վրա:

Ադրբեջանի արահանման ծավալում էներգետիկները կազմում են մոտ 88%, իսկ այդ երկրի բյուջեն կազմվում է հիմնականում նավթի ու գազի վաճառքից, հետագայում 2009-ին Բախու-Ջեյհանի խնդիրների առաջ կկանգնի իր մոտ 15 մլրդ դոլարի հասնող բյուջեն կատարելու համար: Վերջինս ստեղծված կլինի օգտագործելի ֆինանսական ռեզերվները եւ դա՞նման վերջինից միջազգային ֆինանսական կազմակերպություններից: Բացի դրանից, գների այս անկումը կազդի ոչ միայն նավթային սեկտորի, այլև դրանից սովորական բնագավառների վրա եւ ընդհանրապես կհանգեցնի Ադրբեջանի սնտեսական մեջ ներդրումների ծավալների կրճատման:

Այսինքն, նավթի գների անկումը, ըստ Եւրոպայի կենտրոնների, մեկ անգամ եւս աղափակում է, որ նավթային սեկտորի վրա հիմնված սնտեսականները Եւրոպայի եւ մեծապես կախված միջազգային հումային սակարաններում կատարվող գործընթացներից: Այսինքն՝ հետեւելով այդ սակարաններում էներգետիկների գների անկմանը եւ բարձրացմանը, կարելի է հետեւություն անել, թե հարեան երկրում մեկ սարի հետ սնտեսական եւ դրանից բխող ֆաղափական ինչ իրավիճակ կարող է ստեղծվել:

Եթե անցած դարի կեսերին նավթը համարվում էր անփոփոխանելի եւ միակ էներգետիկ ռեսուրսը, ապա այսօր՝ միայն այդ ռեսուրսներից մեկը, վերջինիս նշանակությունը աճում կամ անկում է ապրում մեկ գների եւ նոր էներգետիկ ռեսուրսների ստեղծման հետ միաժամանակ, հետագայում այդ էներգետիկ ազդեցությունն անկում է ապրում նոր՝ այլընտրանքային էներգետիկ աղբյուրների ստեղծման հետ: Այսինքն, ճեմարի են այն մասնագետները, որոնք կարծում են, որ նավթի դաշտերը կավարսվել դեռ մինչև նավթի ստանդանը:

ԱՄՆԻ ՄԱՆՎԵՆՈՒ

Առաջին հանրապետությանը նվիրված միջազգային սիմպոզիում Բոսնոնի համալսարանում

Բոսնոնի համալսարանում միջազգային սիմպոզիում է տեղի ունեցել նվիրված Դալասանի առաջին հանրապետությանը (1918-1921 թթ.), տեղեկացնում է «Արմինյան միտք սիմպոզիում» Եւրոպայի հոկտեմբերի 11-ի համարը: Միջոցառումը հովանավորել են այդ համալսարանի Չարլզ եւ Էլիզաբեթ Գիսոյանի անվան արդի հայոց դաստիարակման ամբիոնը, Միջազգային դաստիարակման ինստիտուտը, դաստիարակման եւ միջազգային հարաբերությունների բաժնիները, ինչպես նաև Բելունի Դալասանի ուսումնասիրությունների եւ հետազոտությունների ազգային ասոցիացիան:

Առաջին օրը դոկտ. Սիմոն Փայասյանի քննարկում խոսվեց հետ հետախույզումը եւլոյսերով հանդես են եկել Երկր Գոլդասայնը (Բոսնոնի համալսարանի միջազգային հարաբերությունների բաժնի), Արա Սան-

ջանը (Միչիգան-Դիրբոնի համալսարան) եւ Կիկոսիա Ռոուլին (Անգլիայի Գրինվիչ համալսարան): Գոլդասայնի զեկուցման թեման եղել է «Մեծ Բրիտանիան եւ Դալասանի դաստիարակման վերաբերումը»: Բրիտանացիները սկսել են հետախույզել Դալասանով, երբ Կոստանդնուպոլսում մի եկեղեցու վերանորոգման աշխատանքների ժամանակ ձեռնարկվեց նախնիների ժամանակ արձանագրություններ են հայտնաբերվել: Դրան ավելացել է նաև այդ ժամանակ (1870-ականներ) Բրիտանիայում գոյություն ունեցող հակաթուրական դրսեւորումները: Բրիտանացիները ցանկացել են օժանդակել Դալասանի անկախությանը, դալասանով, որ վերջինս մնա բրիտանացի երկիր: Սանջանը խոսել է «Դամասոսաստանյան հեղափոխության արդյունավետության» մասին, իսկ Ռոուլին՝ «Կանայի որոնք ֆաղափա-

կան գործիչներ» թեմայով: Երկրորդ օրվա կեսին մասնակցել են Բեռլինի Ալեքսանդր Մերիլենդի Թոուսոն համալսարանից, Ռազմիկ Փայասայնը՝ Սոնրեայից (Կանադա) եւ Ռոբերտ Գրիգորյանը՝ Չորջ Վաշինգտոն համալսարանից: Առաջին իր զեկուցումը վերագրել է «Դալասանի արեւմտաեւրոպայի ստանդարտները», որտեղ նույնպես է առել երկու կուսակցությունների (ՌԱԿ եւ ԴԴԳ) դիրորոշումները եւ այդ ստանդարտները հետախույզումը: Երկրորդը խոսել է «Առաջին հանրապետության ազդեցությունը հայկական իմնություն վրա», իսկ երրորդը՝ «Ա հանրապետության ժառանգությունը եւ խորհրդային իշխանության փլուզումը» թեմայով: Վերջում հարց ու դասախանի ձեւով լեզունկանները բարձրացվել են:

